

Особливе завдання батьків щодо підготовки дитини до навчання

Забезпечення загальної підготовленості дитини до школи – одне з основних завдань сім'ї. Воно полягає в тому, щоб сприяти нормальному фізичному розвитку дитини, опануванню нею санітарно-гігієнічних та побутових навичок, умінь самообслуговування.

Вагоме місце в родинному вихованні має посідати процес налаштування дитини на навчання у школі, на успішну навчальну діяльність, тобто формування її психологічної готовності до навчання. Батькам слід пам'ятати, що основними під час цієї роботи мають бути засоби заохочення, а не примусу.

Під час підготовки дитини до школи основним завданням батьків має бути виховання в неї почуттів відповідальності, самостійності, організованості, готовності займатися навчальною діяльністю (з урахуванням її вікових особливостей) та формування її моральних засад. Останнє передбачає виховання в дитини таких якостей: товарищескості, готовності ділитися, готовності поступатися, готовності допомагати іншим тощо.

Батьки мають усвідомити, що навчання дитини в школі, це насамперед життя в колективі однолітків. Тому батьки мають потурбуватися про розвиток у дитини навичок встановлювати контакти і вмінь спілкуватися з однолітками.

Батькам варто постійно займатися інтелектуальним розвитком дитини, як- от:

- читати їй казки, вірші, оповідання;
- вивчати пісні;
- разом слухати музику й дивитися дитячі фільми;
- влаштовувати спільні ігри, під час яких учити її дотримуватися правил.

Тож психологічно готувати дитину до системного шкільного навчання варто, розкриваючи перед нею радісний світ пізнання і виховуючи почуття терпимості, поваги, милосердя, товарищескості тощо.

Рекомендації, які дадуть змогу запобігти виникненню труднощів підготовки дитини до навчання

Батьки не мають:

- пускати підготовку дитини до школи на самоплив;
- ігнорувати бажання дитини вчитися читати, писати, рахувати;
- формувати занижену самооцінку дитини, комплекс неповноцінності;
- постійно піклуватися про дитину, відбираючи в неї можливість виявляти свою самостійність;
- бути байдужими до шкільного життя дитини;
- змінювати режим дня дитини, наприклад, позбавляти її денного сну, довгих прогулянок, ігор тощо;
- «проходити» з дитиною навчальну програму першого класу, примусово замінюючи її гру навчанням.

Натомість батьки мають:

- прищепити дитині інтерес до пізнання навколишнього світу, навчити її спостерігати, осмислювати побачене і почуте, цінувати час;
- підтримувати дитину під час долаття нею труднощів, планування дії;
- навчити дитину слухати і чути оточення, поважати думки інших;
- допомогти дитині зрозуміти, що її бажання варто узгоджувати з бажаннями інших;
- показати, як можна реально оцінювати власні дії та досягнення;
- розширювати світогляд дитини, її знання про довкілля, які вона засвоїла під час сімейних подорожей, бесід, домашніх занять, читання книжок тощо;
- вивчити з дитиною адресу її проживання і розповідь про сім'ю – прізвища та імена батьків, їхні професії, чим вони займаються на роботі, - рідне місто, явища природи, дні тижня тощо
- обов'язково розвивати дрібну моторику м'язів рук, це допоможе дитині опанувати письмо (вирізати, малювати, зафарбовувати, будувати, складати невеличкі за розміром деталі, зображення тощо).

І останнє, дошкільнику не слід влаштовувати «школу» вдома. Дитина має нормально харчуватися, багато рухатися, загартовуватися, дотримуватися режиму дня, а насамперед гратися: самостійно і разом з батьками. Це сприятиме зміцненню її фізичного здоров'я, підготує до нових життєвих умов і забезпечить оптимальне середовище для її розвитку.

Щастя Вам!